

Koncentrační tábor

Když jsme sem přišli,
řekli, že budeme pracovat.
Nikommu však nebylo do smíchu,
nikdo nechtěl tancovat.

Poté nás převlékli,
v šaty pruhované,
boty dřeváky
a čepičky dost malé.

Mou matkou je nyní krutost,
mým otcem se stal kat.
Bratra nemám,
toho vzal si chlad.

Den co den
vidím to samé,
jak lidi jdou po cestě,
po cestě staré.

Co je na konci cesty?
Něco, aby se špína smyla,
hodně lidí tam odešlo,
ale zpět se ani osoba nevrátila.